

еве, в устрема и желанието си за победа, Владимир Каназирев забравя за личната си безопасност, което обстоятелство едва не коства живота му³³.

На 22 септември той се опитва да помогне на Радон Тодев и неговата чета, обкръжена в района на местността „Св. Богородица“, но без успех. Плътният турски обръч се оказва непробиваем и малката чета, предвождана от храбрия местен войвода, е поголовно унищожена³⁴.

След разгрома на Радоновата чета, турците завземат „Самовилски камък“ и откриват огън по сборната чета на подпоручик Каназирев, разположена в местностите Езерата и Лански рид.

При този негативен развой на събитията Владимир Каназирев преценява, че всяка следваща съпротива е безсмислена. Начело на групата от Мехомия, Бачево и присъединилата се към тях по-голяма част от Годлевската чета подпоручик Каназирев се оттегля към Рилския манастир.

По този начин приключва участието на подпоручик Владимир Каназирев във въстанията за освобождение и обединение на българската нация. Частично и непълно отразено на страниците на официалния печатен орган на ВМОК в. „Реформи“, то все пак внася допълнителна информация за този воеводски период от живота на родолюбивия български офицер.

-----
¹ ЦВА-В. Търново, Ф. 7, оп. I, дело 14, Инв. № 17483 - Списък на генералите, щаб и обер-офицерите от българската армия от 1 март 1903 г. С., 1903, с. 129. В спомените за своя баща Луиза В. Каназирева пише, че той е роден на 28 септември 1879 г. Виж: РИМ-Благоевград., 2.2/2409 - Сведения за Владимир Каназирев написани от дъщеря му Луиза. Ръкопис, с. 1.

² Чалгънова, Е. Владимир Николов Каназирев (1879-1962 г.). - ВИС.Кн. 1, 2008, 37-42.

³ Комитетът представлява организация на македоно-одринските дружества в България. Образува се на 19 март 1895 г. в София под името Македонски комитет с председател Трайко Китанчев. На първия си конгрес приема устав и програма. През декември същата година се преименува на Върховен македонски комитет, а през 1901 г. на Върховен македоно-одрински комитет. Бори се за политическа автономия на Македония и Одринско, гарантирана от Великите сили. Средствата за постигане на тази цел са разнообразни: печатно слово, агитация и митинги, изпращане на делегации и петиции до европейските правителства.

⁴ Според проф. Св. Елдърв в. „Реформи“ излиза в тираж от 8000 броя, чете се в цялата страна и има над 400 абонати в чужбина, от Москва и Кайро до Лондон и Сан Франциско. (Елдърв. С. Върховният Македоно-Одрински комитет и Македоно-Одринската организация в България (1895-1903 г.). С., 2003, с. 25.)

⁵ Реформи, бр. 1, 9 ян. 1899, с. 2-3.

⁶ ЦДА, Ф. Хр. Шалдев, необработен, Спомени. - Писмо от д-р Хр. Татарчев до Басантов, председател на Киевското македоно-одринско студентско дружество за участието на привържени-